

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ (ΐω. 7, 37-52 καί 8, 12)

†ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΛΕΤΙΟΥ

(Διασκευή όμιλίας στό Νεοχώρι Άρτας στίς 15/6/1997)

ΟΙ ΙΕΡΕΙΣ ΦΟΡΕΙΣ ΤΗΣ ΧΑΡΙΤΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ;

1. Σας συμφέρει νά φύγω

Πόσο μεγάλη σημασία έχει ή έορτή τής Πεντηκοστής καί πόσο μεγάλη σημασία έχει ή παρουσία του Άγίου Πνεύματος για νά μάς φωτίζει, νά μάς αγιάζει καί νά μάς σώσει, ό ίδιος ό Κύριός μας Ίησοϋς Χριστός τό έλεγε στους μαθητές του: «Σας συμφέρει, νά φύγω έγώ. Γιατί άμα δέν φύγω, δέν θά ρθει τό Άγιο Πνεϋμα».

Φαντασθεΐτε άδελφοί, πόσο μεγάλο πράγμα είναι για μάς, τό Πνεϋμα τό Άγιο καί ή χάρη του, πού μάς φωτίζει, πού μάς καθαρίζει από κάθε κηλίδα, πού μάς αγιάζει. Πόσο μεγάλη είναι ή σημασία του για μάς, ώστε νά πει ό Χριστός «Σας συμφέρει, νά φύγω έγώ. Νά μήν είμαι κοντά σας έγώ. Άν δέν φύγω έγώ, δέν θά ρθει τό Πνεϋμα τό Άγιο. Καλύτερα νά λείπω έγώ, για σας, παρά ή χάρη Άγίου Πνεύματος.

Ή χάρη Άγίου Πνεύματος είναι δώρο τής καλωσύνης του Θεοϋ. Καί τό τρίτο πρόσωπο τής Αγίας Τριάδος, τό Πνεϋμα τό Άγιο, τό όποιο έστειλε ό Κύριος στους άγίους αποστόλους τήν ήμέρα τής Πεντηκοστής, αυτό ένεργεί μέσα μας καί μέσα στην άγια Έκκλησία μας για τή σωτηρία μας.

2. Άς μέ ξεπεράσουν όλοι

Για νά καταλάβομε αυτό τό μεγάλο μυστήριο, άς κάνομε μιά μικρή αναδρομή. Όταν ό Θεός επέλεξε τόν λαό του τόν Ίσραήλ για νά γίνει πρόδρομος τής Έκκλησίας, καί νά γεννηθει από τούς κόλπους του, ό σωτήρας καί Κύριός μας Ίησοϋς Χριστός, για τή σωτηρία του άνθρωπίνου γένους, έπηρε τόν Μωυσή καί του άνέθεσε νά οδηγεί τόν λαό του τόν Ίσραήλ. Έξακόσιες χιλιάδες άνθρωποι ήταν.

-Ποιός είμαι εγώ, πού θά αναλάβω τέτοιο έργο; έλεγε στό Θεό ό Μωυσής. Άν δέν σέ έχω κοντά μου, άν δέν είσαι σύ μαζί μου, εγώ τέτοια δουλειά, δέν τήν αναλαμβάνω.

Καί ό Θεός του έστειλε τήν χάρη Αγίου του Πνεύματος. Τόν γέμισε μέ χάρη Αγίου Πνεύματος.

Άλλά όσο και άν είχε χάρη Αγίου Πνεύματος, μοναχός του ό Μωυσής, σάν άνθρωπος, δέν άρκοϋσε νά άντιμετωπίσει έξακόσιες κόσμο πού ήταν ό λαός του Ισραήλ. Καί είπε μιά ήμέρα στήν προσευχή του παρακαλώντας τόν Θεό: «Κύριε, δέν άντέχω. Δέν άντέχω. Δέν μπορώ νά κάνω σωστά αυτό τό έργο πού μου είπες».

Άπάντησε ό Θεός: «Διάλεξε έβδομήντα πρεσβυτέρους. Έγώ θά αφαιρέσω από τό Πνεύμα πού έχεις επάνω σου σύ και θά δώσω σέ εκείνους. Καί έτσι μόνο θά μποροϋν νά σέ βοηθήσουν».

Ό Μωυσής λοιπόν άκουσε ότι θά τόν «κοντύνει» ό Θεός. Έτσι έξηγοϋνται τά λόγια του Θεού: «θά αφαιρέσω από σένα, θά πάρω από σένα, θά βγάλω από σένα. Καί θά δώσω σ'αυτούς». Άλλά έχοντας μεγάλη αγάπη για έργο του και για τό λαό του, και μεγάλη έμπιστοσύνη στό Θεό του είπε: «Σύμφωνοι. νά αφαιρέσεις ότι θέλεις από μένα». Καί διάλεξε ό Μωυσής έβδομήντα πρεσβυτέρους και τούς εκάλεσε νά σταθοϋν γύρω από τήν σκηνή του Μαρτυρίου. Όταν εκείνοι στάθηκαν, προσευχήθηκε, παρακάλεσε, τόν Θεό. Καί ό Θεός «αφείλατο», πήρε από τό Πνεύμα πού είχε δώσει σ' αυτόν και έδωσε στους πρεσβυτέρους. Καί άρχισαν όλοι μαζί νά προφητεύουν και νά διηγοϋνται τά μεγαλεία και τήν δόξα του Θεού.

Έκείνη όμως τήν στιγμή πού είχε συντελεσθεϊ ή χειροτονία τών έβδομήκοντα πρεσβυτέρων, έτρεξε ό Ίησοϋς του Ναυή, και του λέει:

-Κύριε Μωυσή, έβδομήντα διάλεξες, αλλά οι δύο δέν ήρθαν δώ πέρα. Γιατί δέν σέ αναγνωρίζουν. Δέν σέ αγαπάνε. Δέν σέ θέλουν. Άπειθοϋν έναντίον σου. Καί όμως τώρα αυτοί οι δύο, εκεί πέρα πού είναι μόνοι τους, προφητεύουν. Γέμισαν και αυτοί Πνεύμα Άγιο. Καί διηγοϋνται τά μεγαλεία του Θεού. Κάνε παρέμβαση και εμπόδισέ τους. Δέν κάνει, οι άχάριστοι, νά έχουν τέτοια χάρη και τέτοια έξουσία.

Ό Μωυσής, γύρισε στόν αγαπημένο του μαθητή, τόν Ίησοϋ του Ναυή και αντί νά επηρεαστεί από τά λόγια του, του είπε αϋστηρά:

-Δέν μου λές, ήλθες για νά μέ κάνεις νά ζηλέψω και νά αγριέψω έναντίον τους; Για καλό ήλθες ή για κακό; Ξέρεις ποιά είναι ή ή διάθεσή μου; Μακάρι ό Θεός νά πάρει όλο τό Πνεύμα πού έχει δώσει σέ έμένα και νά τό δώσει σέ όλο τό λαό του. Καί νά μή μείνει οϋτε ένας άνθρωπος από τόν λαό του πού νά μήν είναι προφήτης.

Τά λόγια αυτά του αγίου προφήτου Μωυσή, αποδεικνϋουν πόσο ή χάρη του Θεού, ή χάρη Αγίου Πνεύματος, είχε ενεργήσει μέσα στή καρδιά του και τήν είχε καθαρίσει από κάθε κηλίδα και τήν είχε αγιάσει έντελώς, ώστε νά μήν λυπάται τόν έαυτό του, νά μή ζηλεύει, νά μή νευριάζει, νά μήν όργίζεται, νά μήν φθονεί, νά μήν φοβάται έχθρους, αλλά νά έχει μέσα στή καρδιά του ειρήνη μέ όλους και έμπιστοσύνη στόν Θεό άπέραντη.

«Ό Θεός θέλησε και τούς έδωσε Πνεύμα Άγιο» έλεγε, «εγώ θά φοβηθώ»;

3. Ο νέος Μωυσής

Άργότερα, όταν κατέβηκε στή γῆ ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός, ἔκανε κάτι τό ἀνάλογο. Πῆρε ἀπό τό Πνεῦμα τό δικό του καί ἔδωσε στούς ἀγίους ἀποστόλους του. «Κατέπεμψε τό Πνεῦμα τό Ἅγιο ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν». Πῆγαν καί κάθησαν ἐπάνω στούς δώδεκα ἀποστόλους. Καί τούς ἐγέμισαν μέ χάρη. Μέ ἀγάπη καί θυσία καί μέ σοφία. Οἱ ἀγράμματοι καί ἀλιεῖς, οἱ ψαράδες, ἄρχισαν νά διηγοῦνται τήν δόξα καί τά μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ. Καί ὄχι μόνο, ἀλλά ὅταν εἶδαν κόσμο συγκεντρωμένο κοντά τους, νά ἀπορεῖ καί νά ἐξίσταται γιά αὐτά τά παράδοξα πού ἄκουγε καί ἔβλεπε, στάθηκε ὁ πανεύφημος ἀπόστολος Πέτρος καί τούς μίλησε.

Ἔνας μιλοῦσε, ἀλλά ἀκουγόταν ἡ φωνή του στά αὐτιά ὅλων τῶν ἀνθρώπων σάν νά τούς μιλοῦσε στή δική τους γλώσσα.

Ἔγινε τότε ἕνα παράξενο θαῦμα, μοναδικό θαῦμα. Οἱ ἀπόστολοι διηγοῦντο τά μεγαλεῖα καί τή σοφία καί τήν ἀγάπη καί τήν θυσία γιά τή σωτηρία μας τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καί ἀκούγοντάς τά αὐτά οἱ ἀκροατές, ξένοι, ἀλλόγλωσσοι καί εἰδωλολάτρες ἀκόμα, ἐγέμισαν μέ χάρη Ἁγίου Πνεύματος καί ἄκουγαν τούς ἀποστόλους νά τούς μιλάνε, στή μητρική τους γλώσσα.

Ἔτσι ἔγιναν οἱ πρῶτοι χριστιανοί. Ἔτσι ἔγινε ἡ πρώτη ἐνότητα τῶν ἀνθρώπων. Νά τό ξεκαθαρίσομε. Ἐνότητα ἀληθινή εἶναι ἡ ἔνωση τῶν ἀνθρώπων γύρω ἀπό τόν Θεό. Ἐνότητα «κατά διάβολον» δέν γίνεται. Ἐνότητα γίνεται μόνο κοντά στό Θεό πού εἶναι ἀγάπη καί θυσία. Καί μᾶς ἐκάλεσε τότε εἰς ἐνότητα, νά γίνομε ὅλοι ἕνα στήν ὁμολογία τῆς ὀρθῆς πίστεως. Ὅτι ἕνας εἶναι ὁ Πατέρας, ὁ ἄναρχος καί ἐπουράνιος καί ἕνας εἶναι ὁ Υἱός του, πού ἔγινε ἄνθρωπος γιά μᾶς. Καί ἕνα τό Πανάγιο Πνεῦμα, τό ὁποῖο τό στέλνει ὁ Πατέρας στήν Ἐκκλησία του. Καί διά τῆς Ἐκκλησίας διά τῶν ἀρχιερέων καί ἱερέων, σέ ὅλους τούς ἀνθρώπους, γιά νά τούς ἀγιάζει, νά τούς καθαρίζει, ἀπό κάθε ρύπο, ἀπό κάθε ἁμαρτία. Καί νά γίνονται ὅλοι ἄξιοι νά ἐνωθοῦν ὀρθά στήν ὁμολογία τῆς Ἁγίας Τριάδος· καί ἔτσι νά ψάλλομε σήμερα: «Εἶδομεν τό φῶς τό ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὐρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες».

Δέν ἔχει σημασία νά ἐνώνονται οἱ ἄνθρωποι ἔξω ἀπό τήν ἀλήθεια «κατά διάβολον». Ὁ διάβολος, δέν ἐνώνει, χωρίζει. Ἐνώνει στό κακό. Γιά τήν καταστροφή. Ὁ Χριστός ἐνώνει ἀληθινά. Γιά τή σωτηρία μας. Καί γι' αὐτό ἐμεῖς σήμερα ψάλλομε μέ χαρά, εὐγνωμοσύνη καί ἀφοσίωση τό ὠραῖο καί γλυκύτατο τροπάριο: «Εὐλογητός εἶ Χριστέ ὁ Θεός, ὁ πανσόφους τούς ἀλιεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τό Πνεῦμα τό Ἅγιον καί δι' αὐτῶν τήν οἰκουμένην σαγηνεύσας φιλάνθρωπε δόξα σοι».

4. Ἡ Πεντηκοστή παρατεινόμενη

Αὐτή ἡ Πεντηκοστή συνεχίζεται στοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων. Κάθε φορά πού χειροτονεῖται ἕνας ἀρχιερέας, ἔστω καὶ ἂν δέν ἔχει τίς ἀρετές τῶν ἁγίων ἀποστόλων, λαμβάνει τὴν χάρη Ἁγίου Πνεύματος, ὅπως καὶ ὅσο τὴν εἶχε λάβει ὁ πανεύφημος ἀπόστολος Πέτρος καὶ ὁ ἀπόστολος Ἰωάννης. Καὶ ἔχει τὴν ἐντολή τοῦ Θεοῦ, νὰ δέχεται καὶ νὰ χαίρει ὅταν βλέπει νὰ ἀφαιρεῖ ἀπὸ πάνω του ὁ Θεός καὶ νὰ δίνει στοὺς ἀδελφούς πρεσβυτέρους τοὺς ὁποίους χειροτονεῖ, γιὰ νὰ ποιμαίνουν τὸν λαὸ τοῦ Θεοῦ. Τὸν ὁποῖο, ὅσο καὶ νὰ εἶχε καλὴ διάθεση, δέν θὰ ἄντεχε καὶ δέν θὰ τό κατόρθωνε, ἐπειδὴ εἶναι ἕνας, μονάδα, ἕνα ἄτομο πού ἔχει περιορισμένες δυνατότητες, νὰ τὸν διακονήσει σωστά, ὅσο καὶ ἂν ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ σκηνώνει ἐπάνω του. Καὶ γι' αὐτὸ ἀκριβῶς, ἰδιαίτερα χαίρομε ὅταν βλέπομε ὁ Θεός νὰ ἀναδεικνύει ἁγίους ἱερεῖς, καλοὺς ποιμένας, καλοὺς ὁδηγούς τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ. Γεμάτους Πνεῦμα καὶ χάρη καὶ ἀγιότητα καὶ ἀγάπη καὶ θυσία.

Ἄς εὐχόμεθα νὰ ἀγιάζει ὁ Θεός καὶ ἐμᾶς, καὶ ὀλόκληρη τὴν Ἐκκλησία του μέ τὴ χάρη τοῦ παναγίου Πνεύματος, τὴν ὁποία ὄρισε καὶ ἔστειλε τὴν ἁγία Πεντηκοστή στοὺς ἁγίους ἀποστόλους του. Καὶ ἀκριβῶς ἐπειδὴ οἱ ἱερεῖς ἔλαβαν τὴν χάρη Ἁγίου Πνεύματος καὶ ἱεουργοῦν ἐξ ὀνόματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δικαίως τοὺς σεβόμαστε, δικαίως τοὺς ἀγαπᾶμε, δικαίως φιλᾶμε τὸ χέρι τους καὶ δικαίως ζητᾶμε τίς εὐχές τους.

Καὶ γιὰ ὅλες αὐτές τίς τιμές πού δείχνομε στοὺς ἱερεῖς, ἀλλὰ ἀναφέρονται στό Χριστό, θὰ ἔχομε τὴν εὐλογία τοῦ Χριστοῦ, θὰ πολλαπλασιάζει τὴν χάρη του ἐπάνω στίς ψυχές μας, θὰ φωτίζει τίς διάνοιές μας καὶ θὰ ἀγιάζει ὀλόκληρη τὴ ζωή μας. Ἀμήν.-